

Yanarken Dostluğun Meşalesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ekim 2020

“Sen dostumdun benim, gülünce güneşler açardı
Su gibi azizdin, yurdumdun alnında ateşler yanan...”(A. Telli)

Bir düştü ikram edilen önce
Bir de içimde tepinen nice sahipsiz gülüş
Andıkça adını rahmetin
Kıyama durduğum her ezan vakti
Sükûnet dilendiğim evrenden
Saklı tutulası mahrem ve matem
Ayyuka çıkan fısıltıları kovaladım
Gecenin sönen ferinden arda kalan son ışık
Nükseden İlahi Aşkın güncesinde
Serildiğim zemin ve öncesinde tükeniş.

Bir acıydı açının uzantısı
Bir ayrıcağı yüreğin kiblesi
Hamt ettiğim kimi zaman uzağında iken kendimin
Dokunduğum bir dost yüreği ve eli belki de
Kanadı kırık güvercinin
Gagaladığı son kırıntıda saklı yaşım, yasım
Meylettığım bir eksen ki
Dostluğun sönmeyen ışığında
Saklıydı g/izim ve temennim o ki;
Varacağım kayıp yakası şehrin
Matemle yüz göz bir bülten gibi
Alt yazısı yüreğin kiblesi
Gibi de saklıydı içimde ezelden.

Düşler g/ördüm aşkın hitabı
Sözcükler yüklendim:
Ah, ne güzeldi ne güzel dostluğun mizacı
Kiblesine doğan bir sevgi
Anıp da dostluğun ettiği yemini
Her hücremde beni b/ölen hüznün deneni darağacı
Ve işte düştüm yola yeniden

Dostların varlığına duyduğum şükür
Sınavım mademki kendimle
Önce Allah idi sevdiğim sonra evren
Hele ki gönül dostu bir umutla
Taşkın mizacı kalemin
Nükseden hece hece üzerine serildiğim güncem.

Yâd etmiyorum artık dünü hüznle
Sahip olduğum ne ki?
Hem boynumda kıldan ince.
İlahi Ateşin saadeti
Bir de eşlik etti mi dostlar
Elbet zirve yapar şükürüm ve neşem
Hele ki Allah yolunda yürürken yan yana
Ne vecizeler yeter ne sözcüklerim
Hamt edip şükretmekle yüklü yüreğim
Yürüdüğüm o eksen
Gönül gözüme eşlik eden
Ne güzeldir dostluğun mizacı ve katığı
Öykündüğüm ne ola ki haricinde,
Yanarken dostluğun meşalesi...